

HZ.MASUME(S.A)IN KISACA HAYATI

<"xml encoding="UTF-8?">

DOĞUMU VE ÇOCUKLUK DÖNEMİ

Toparliyan : Ferhat Aktas

Medine şehri pak ve temiz Peygamber ailesinden (s.a.a) olacak bir çocuğun doğumunun intizarında idi. İmam Kazım (a.s) ın evi manevi bir hava ile doluydu. İmam'ın hanımı Necme (s.a),bu çocuğun doğumunu iple çekiyordu. İmam'ın evi, neşe ve mutlulukla dolup taşıyordu.

Sonunda beklenen gün gelmiş ve zi-l kade ayının birinde h.k 173. yılda Allah-u teala, İmam Kazım (a.s) a bir kız çocuğu bağışlamıştı. Nur yüzlü bu çocuk, İmam'ın evinde dünyaya gözlerini açmıştı.

Ev halkı, bu çocuğun doğumuyla mutluluğa boğulmuştu. İmam'dan sonra bu çocuğun doğumuna en çok sevinenlerden bir tanesi, İmam'ın hanımı Necme (s.a) idi.

Çünkü 25 yıldan sonra dünyaya getirdiği ikinci çocuktü.25 yıl önce babasından sonra imamet görevini ve şiaların hidayet önderi olacak çocuğu aynı bu ayda dünyaya getirmişti.

Evet, zi-l kade ayı, h.k 148'de, sonradan Rıza (a.s) olarak tanınacak Ali adındaki ilk çocuğunun mutluluğunu yaşamıştı. Allah, yıllar sonra Ona ve eşi İmam Kazım'a (a.s) bu kız çocuğunu ve İmam Rıza'ya (a.s) bir kız kardeş vermişti. Bu kız çocuğu ailenin göz nuruydu.

İmam Kazım (a.s), Fatıma Zehra'ya olan aşırı ilgi ve sevgisinden dolayı, çocuğun adını Fatıma koymuş ve paklığı ve takvasının çokluğundan, sonraları Masume olarak adlandırılacaktı. Çünkü babası gibi, günahattan ve kötülüklerden uzaktı.

Fatıma ismi, ehlibeyt arasında Hz. Fatıma Zehra'nın (s.a) yaşadığı yüzlerce tatlı ve acı hatıraları anımsatan bir isimdi. Onlar Fatıma ismini bir çocuğa koydukları zaman, Peygamberin aziz kızının hatırına ona saygıda kusur edilmez ve ona karşı ilgisiz kalmazlardı.

İmam Kazım'ın (a.s) kızı yeni doğan kızı hem bu güzel sünnetten nasipsiz kalmamıştı. İmam Kazım, (a.s) yeni doğan bu kız çocuğunu çok sever ve ona karşı olan muhabbetini hiçbir zaman saklamazdı.

Hz. Masume , (s.a) Baba ve annesinin sevgi ve muhabbetleriyle gün geçtikçe büyüyordu. Onlardan yeni şeyler öğreniyordu. Hz. Masume'nin (s.a) babası İmam Kazım , (a.s) şiaların imamı olup ve takvada ve günahlardan uzak durmada eşsiz olduğu gibi, annesi de imanlı, fıkhi ve İslami inançları, İmam Sadık'ın (a.s) hanımının huzurunda öğrenmişti.

O,zamanının en önde gelen kadınlarından birisiydi. Hz.Fatıma Masume ,(s.a) ismet makamına sahip olan babası ve kardeşinin ve aynı zamanda annesinin huzurlarından faydalanmış ve genç yaşında İslami birçok ilimde söz sahibi olmuştu.

Bir gün şialardan bir grup, İslam ile ilgili sorularını sormak için Medine'ye İmam Kazım'ın (a.s) huzuruna gelirler, O gün ne yedinci imam ve ne İmam Rıza (a.s) Medine'de olur,

şialar, sorularını soracak kimseyi bulamadıkları için üzgün bir şekilde geri dönmek isterler. Hz.Fatıma Masume (s.a),onların üzüntülü hallerini görünce, mektuplar halinde yazılmış soruları alarak hepsine cevap verir.

Sorularının cevabını alan şialar memnun ve hoşnut bir şekilde ayrılırlarken Medine'nin çıkışında İmam Kazım (a.s) ile karşılaşırlar. Şialar, Hz.Fatıma Masume'nin (s.a) yazılı olarak verdiği cevapları İmam'a gösterdikleri zaman, İmam, büyük bir hoşnutlukla Hz. Fatıma Masume hakkında şu cümleyi buyurur : "Baban sana feda olsun "

BABASININ ŞAHADETİ VE SIKINTILARIN BAŞLAMASI

O dönemin hükümdarları, Peygamber ailesine karşı birçok zulüm ve işkencede bulunuyorlardı. İmam Kazım, (a.s) herkesten daha çok bu zulümlere ve işkencelere maruz bırakılıyordu.

İmam'ın gördüğü bu sıkıntı ve eziyetler, Hz. Fatıma Masume'yi çok üzüyordu. Fakat İmam Rıza'nın (a.s) varlığı, Hz. Fatıma Masume'ye ve ailenin diğer fertlerine teselli idi.

Yedinci imam, zalim hükümdarlardan beş tanesinin iktidarlarına şahit olmuştu. Bunlar, Ebu-l Abbas saffah, Mansur davanagi, Hadi, Mehdi ve Harun idi. İmam'a ve etrafındakilere işkence ve zulümde hepsi birbirleriyle yarışmıştı.

Hz. Masume (s.a) dünyaya geldiği zaman, Harun hilafetinin 3.yılıydı. O,zulümde ve bey tul malı yağmalamakta kendinden önceki hükümdarları geçmişti. Şehvetine çok düşkün, dünya perest birisiydi.

İmam Kazım,(a.s) İslam'a ve şialara yapılan ihanet ve zulümler karşısında sessiz kalmıyor, Bu yüzden değişik yollarla bu zalim hükümet ile mücadele ediyordu.

Ehlibeyt'in (a.s) zalim hükümetlerle olan mücadelesinden haberdar olan Harun, onları saf dışı edecek her türlü yola başvuruyordu. Şairlere, Ehlibeyt aleyhinde şiir söylemeleri için büyük miktarlarda para veriyor,

şiaları zindanlara atıyor ve Medine'den uzaklaştırıyordu. Bazılarını ise ağır işkencelerle şehit ediyordu. Bu şekilde kendi iktidarını sağlamlaştırdıktan sonra İmam Kazım'ı da (a.s) yakalatıp zindana attı.

Hayatının son yıllarını Harun'un zindanlarında geçiren İmam Kazım'ın (a.s) bereketli varlığından Hz. Masume mahrum kalmıştı. On yaşını doldurmamış olmasına rağmen Hz. Masume, (s.a) zindanda olan aziz babasının hasretiyle bir mum gibi yanıyor ve gözyaşı döküyordu.

İmam Kazım,(a.s) için oğlu İmam Rıza'dan (a.s) ve kızı Masume'den (s.a) ayrı kalmak zor olsa da karanlık zindanlarda yaptığı ibadetler, uzun ve züht dolu secdeleriyle orayı nurlandırır ve o acı günlerini ibadetleriyle nurlu bir hale getirirdi.

İmam Kazım (a.s) Ömrünün son yıllarında bir zindandan ötekine sürgün ediliyordu. Basra valisi

İsa bin Cafer'in zindanında kalan İmam Kazım'ın (a.s) üstün ahlakını gören zindan nöbetçisi bu görevinden istifa etmişti.

Bu olaydan sonra İmam, Harun'un emriyle Bağdat'a sürülmüş ve sırasıyla Fazl bin Rebi ve Fazl bin İsa zindanlarında kalmıştı ve daha sonra Sendi bin Şahik zindanına sürgün edildi.

İmam'ın, (a.s) Harun tarafından farklı zindanlara sürgün edilmesinin sebebi, Onun her defasında zindan görevlilerinden İmam'ı şehit etmelerini istemesi fakat onların böyle feci bir katli gerçekleştirmek istememeleriydi. İmam,(a.s) son olarak gönderildiği Sendi bin Şahik zindanında, bu şahıs tarafından zehirlendi.

Harun, İmam'ın (a.s) şehit edildiğinin halk tarafından bilinmesi halinde ne kadar kötü sonuçlar doğurabileceğini biliyordu. Bu yüzden İmam'ın şahadetinden kısa bir süre önce,

bir grubu toplayarak onlardan, İmam'ın hasta olduğuna dair şahitlik etmelerini ve hiç kimsenin İmam'ın canına kastetmediği yalanına inandırmak istemişti.

Fakat İmam Kazım'ın (a.s) üstün zekâsı, Harun'un rezil olması için yeterli olmuştu. İmam, zehrin verdiği rahatsızlığa rağmen yanına gelenlere " Harun beni dokuz hurma yedirerek zehirletti" demiş ve ertesi günü bedeninin moraracağını ve zehrin etkisiyle dünyadan gideceğini söylemişti.

İmam, bu sözlerinden iki gün sonra 25 recep 183 h.k de şehit oldu. İmam'ın şehit edilmesiyle bir masum önder daha pak ve asil ecdadına katılmış oldu. İmam'ın şahadet haberi yayılınca,

ağıtlar yakılarak gözyaşı dökülüyordu. Onlar, sevdikleri büyük önderlerini kaybetmişlerdi. Hiçbir şey onların bu acı ve kederini dindirecek güce sahip değildi.

İmam'ın zehirleterek şehit edilmesine yas tutanların içerisinde 10 yaşında olan Hz. Masume'de (s.a) vardı. O,yıllarca babasının eve gelmesini ve onu kucağına alıp sevmesini beklemişti. Ancak şimdi ona bu acı karşısında sabretmek kalmıştı.

KARDEŞİNİN MERV'E YOLCULUĞU

İmam Kazım'ın (a.s) şahadetinden sonra İmam Rıza, (a.s) 35 yaşında imamet makamına yetişti. İmam Rıza (a.s) İmam Kazım'ın tek varisi olduğu için, İmamet makamının yanı sıra, diğer aile fertlerinin de sorumluluğunu almıştı.

Harun hükümetinin baskısı artarak devam ediyordu. Fakat İmam Rıza, (a.s) Hakkın ve doğrunun yaygınlaşması için ilahi vazifesinden bir an geri adım atmıyordu. Bununla beraber Harun alenen İmam'la düşmanlıktan çekiniyordu.

Harun, uzun süren bir hastalıktan 193 h.k de öldü. Müslümanlar, zalim Abbasi hükümdarlarından bir tanesinin zulmünden böylece kurtulmuş oldular.

Harun'un ölümünden sonra oğlu Emin iktidara geldi. Fakat onun iktidar süresi dört yıl sürmedi. Çünkü Emin ve kardeşi Memun arasında hilafet üstünde kanlı çarpışmalar olmuş ve bu çarpışmaların sonucunda Emin 198 h.k de öldürülmüştü.

İmam Rıza (a.s) iki kardeşin hilafet üstünde olan anlaşmazlıklarından faydalanarak kendi taraftarlarının eğitimiyle ilgilenmiş ve bu fırsattan olabildiğince faydalanmıştı.

Bu süreçte Abbasi hükümeti, İmam'ın ailesini eziyet edip onları incitecek bir şey yapmaya fırsat bulamamıştı.

Eminden sonra Memun iktidarı ele geçirdi. Türlü hilelerle kendi hükümetinin temellerini sağlamlaştırıyordu. Alimleri, ilmi sohbetler yapmaları için topluyor ve

kendini ilim dostu bir yönetici olarak tanıtıyordu. Aynı zamanda şiaların dostluğunu kazanmak için Hz. Ali'ye (a.s) ilgi ve alakasını gösteriyor ve Muaviye'yi lanetliyordu.

Memun, İslam topraklarının vasi ve geniş olması ve Abbasi düşmanlarının çokluğu nedeniyle, iktidarının ayakta kalabilmesi için şiaların yanında olması gerektiği düşüncesinde idi.

Çünkü şiaların düşmanlarının safında olması demek, Abbasi ve Memun hükümet için işi çıkmaza sokabilirdi. Memun, şiaları kandırmak için İmam Rıza'yı (a.s) kendinden sonra yerine

ve temsilci tayin edecek ve İmam'ın bu öneriyi kabul etmesiyle şiaların Memun hükümetiyle olan muhalefet ve düşmanlıkları İmam Rıza (a.s) vesilesiyle son bulacaktı.

İmam Rıza (a.s) ile Memun arasında sürekli yazışmalar oluyor ve İmam, Memun'un veli ahitlik teklifini kabul etmiyor ama o, ısrarlarına devam ediyordu. İmam, feraset dolu mektuplarıyla Memun'un şeytani tuzağını altüst ediyordu.

Fakat Memun, ısrarlarında devam ediyordu. Sonunda 200 h.k de Raca bin Ebu zahhak'ı İmam'ı Medine'den alıp hükümetinin merkezi olan Merve götürmesi için yollamıştı.

Memun, Merv'de İmam'ı kendisinden sonra veli ahitlik için razı edebileceğini düşünüyordu. İmam, Peygamber, (s.a.a) ve diğer İmamların kabirlerini ve daha sonra çocukları, kardeşleri ve Hz. Masume (s.a) ile vedalaştıktan sonra Merv'e doğru hareket etti.

Yakınları İmam'ı yolcu ettikten sonra, en büyük dayanaklarını kaybetmiş perişan ve üzgün bir halde evlerine geri döndüler. İmam'ın gitmesiyle hüznü ve acı günler

Hz. Masume (s.a) için başlamıştı. Babasının şahadetinden sonra onun için tek muhabbet ve şefkat dolu mercii kardeşiydi. Ve İmam'ın zorunlu yolculuğu onu çok üzmüştü.

Memun, İmam'ın yolculuğunun, özellikle Küfe ve Kum gibi şiaların yaşadıkları güzergâhlardan geçmemesi için büyük bir çaba harcıyordu. Bunun sebebi o şehirlerde yaşayan şialar, İmam'ı görmesiyle olası kıyamlarının önlemini almaktı.

Kum ve Küfe'de yaşayan şiaların Peygamber ailesi'ne karşı muhabbet ve bağlılıkları herkes tarafından bilindiği için Memun bunun önlemini alıyordu.

Buna rağmen, İmam'ın yolunun üstündeki İslam ülkesinin diğer şehirlerinde yaşayan Müslümanlar, İmam'ı büyük bir coşku ile karşılıyor, sevgi ve muhabbetlerini Ehli beyte ve huzuruna gelerek İmam Rıza'ya gösteriyorlardı.

İran'ın bazı şehirlerinde İmam'a karşı büyük bir ilgi gösterilmiş ve o şehirlerde yaşayanlar

İmam'ın etrafına toplanarak ilminden faydalanmışlardı. Nişabur, bu şehirlerden birisiydi.

İmam'ın Nişabur'a geleceğini işittikleri zaman, İmam'ın kafilisine yakın bir yerde oturak kurmuş ve onlara hadis söylemesini istemişlerdi ve İmam'da onların bu isteğini kabul etmiş ve şu hadisi Peygamber'den (s.a.a) nakletmişti.

" Allah buyuruyor ki La ilahe illallah benim kalemdir, bu kaleye sığınan herkes azabımdan güvende olacaktır"bu sözden sonra İmam'ın bineği birkaç adım hareket ettikten sonra İmam sözlerini şöyle bitirecekti "Ben bu kaleye girmenin şartlarından birisiyim"

İmam'ın söylemek istediği şey şuydu: Cennete gitmek için sadece La ilahe illallah demek yeterli değil, şahadet kelimesini söyleyen şahısın aynı zamanda İmam Rıza'nın (a.s) ve diğer imamların (a.s) imametlerini kabul etmesi gerekir.

Uzun bir yolculuktan sonra İmam Merv şehrine yetişti. Burada Memun'un veliahtlık önerisini tekrarlamasına rağmen İmam (a.s) kabul etmedi. Veliahtlık konusu İmam ve Memun arasında iki ay sürdü.

Memun'un tehditleri sonucunda İmam, üzgün ve yaşlı gözlerle Ramazan ayının 7.günü 201 h.k de hükümet işlerinden hiç birisine karışmamak koşuluyla veliahtlığı kabul etti.

İMAM'IN KIZKARDEŞİNİN MERV'E YOLCULUĞU

İmam'ın Merv'e olan yolculuğundan bir yıl geçiyordu. Peygamber ailesi (a.s) İmam'ı göremiyor ve onun hasretiyle yanıp tutuşuyorlardı. Hz. Masume'de (s.a) diğer kardeşleri gibi İmam'ı özleyor

ve onu görme ümidiyle yaşıyordu. Rivayet edildiğine göre İmam, bu günlerde Hz. Masume'ye hitaben bir mektup yazmış ve yanındakilerden biriyle bu mektubu Medine'ye göndermişti.

İmam, mektubu götürecek olan şahsa hiçbir yerde konaklamadan çok kısa bir zamanında

mektubu Medine'ye ulaştırmasını istemişti. İmam, kız kardeşininde orada yaşadığı babasının evinin adresini başka hiç kimseden sormaması için haberciye söyledi.

Haberci, İmam'ın söylediğı gibi vakit kaybetmeden Peygamber şehrine gelerek mektubu Hz. Masume'ye (s.a) verdi. Mektubun içeriğı hakkında her ne kadar tarihi bir bilgi

olmasa da İmam'ı görme isteğini onlarda arttırdığı kesindir. Hz. Masume (s.a) ve beraberinde bir grup kardeş ve yeğenleri İmam'ı görmek için Merv şehrine gitmeye karar verdiler.

Onlar bir dünya ümitle yolculuk hazırlıklarını yaptıktan sonra Merv'e gitmek için yola koyuldular. Hz. Masume, katile arasında bir yıldız gibi parlıyordu. Bu mübarek kadına, kardeşlerinden Fazl, Cafer, Hadi, Kasım ve Zeyd adında beş kişi, yeğenlerinden ve akrabalarından bir grup eşlik ediyordu.

İmam âşıkları kafilesi yoluna devam ediyor namaz, yemek ve dinlenmekten başka bir şey için mola vermiyordu. Bu katile çölleri, tepeleri geride bırakarak Medine'den uzaklaştıkça uzaklaşıyordu. O günün şartlarında Arabistan llerinde yolculuk yapmak insanlar için çok zor olduğu gibi l yolculuğu için

kullanılan güçlü develeri dahi takatten düşürüyordu. Fakat İmam'ı görme aşkı, onların bu zor yolculuğa bıkmadan, usanmadan devam etmelerine sebep oluyordu.

Yolculuk sırasında yol kesenlerin muhtemel saldırıları da bir yandan yolculuğu zorlaştırıyordu. Olası bir saldırı, yolculuğun yarıda kesilmesi anlamına geliyordu.

Çünkü korsanlar saldırıları sırasında yolcuların hayvanlarını yiyecek ve içeceklerini aldıkları gibi, onların canlarında da kastediyorlardı. Bu tehlike Hz. Masume (s.a) ve beraberindekileri tehdit eden şeylerdendi. Fakat onlar Allah'a olan tevekklleriyle yola ıkmiş ve bu inançla maksatlarına yaklaşıyorlardı.

Günler ve geceler bu şekilde geçiyor, İmam Rıza'nın (a.s) misafirleri Arabistan'dan uzaklaşıp İran topraklarına yaklaşıyorlardı. Yolculuk, Hz. Masume'yi (s.a) ok rahatsız ediyordu.

Genç bir kadın için bu uzun yola dayanmak zor ve meşakkatliydi. Buna rağmen kendisi için çok

değerli olan kardeşini görme arzusu ona, bu mesafenin on katını dahi gidebilecek bir güç veriyordu.

Yol boyunca Hz. Masume (s.a) kardeşi İmam Rıza'yla (a.s) Medine'de olan acı tatlı hatıralarını düşünüyor ve onu göreceği için çok mutlu oluyordu.

Bu uzun ve zorlu yolculuk bitmiş ve kabile İran topraklarına yetişmişti. Kabile, İran topraklarında da yolculuğuna devam etmiş ve İran şehirlerini ardı ardına kat etmişti.

İMAM RIZA'NIN KONUKLARI SAVE ŞEHRİNDE

Kabile Save şehrine yetişti. Burada Hz.Fatıma Masume (s.a) yolculuğa devam edemeyeceği şiddetli bir hastalığa yakalandı. Medine'den Save'ye kadar olan yolculuk Hz. Masume'yi çok zayıf düşürmüştü ve Save'de yakalandığı hastalık onu oldukça zayıflatmıştı.

Acaba İmam Rıza'nın (a.s) kız kardeşi bu halde yolculuğa devam edebilecek miydi? Acaba kardeşini Merv'de ziyaret edebilecek miydi? Bunlar Hz. Masume'yi tedirgin eden sorulardı.

Hz. Masume (s.a) bu halde yola devam edemeyeceğini anlamış ve Kum şehrine gitmeye karar vermişti. Bu yüzden yanındakilere, bulundukları yerle Kum şehri arasında ne kadar mesafe olduğunu sordu. Etrafındakilerin 10 fersah (yaklaşık 60 km.) mesafe var cevabının ardından, Kum'a hareket emri verdi.

Kum şehri o günlerde Peygamber (s.a.a) dostlarının sığınağı idi. Şia mezhebinin revaçta olmamasına rağmen Küfe'den Kum'a hicret eden Arap göçmenler sayesinde şia ailelerinin yaşadığı bir yer olmuştu. Ehli beyt dostlarından bir grup orada yaşıyorlardı.

Eşairiler yıllar önce beni ümeyyenin (Ehli beyt (a.s) ve Ali'ye (a.s) düşmanlıktan geri kalmıyorlardı) yaptıkları zulüm ve işkencelerden Küfe'den Kum'a kaçarak burada yerleşmişlerdi.

Hz. Masume'nin Save'de olduğu ve hastalık haberi Kum halkına yetiştiğinde, Halk, hep birlikte bu mübarek hanımın huzuruna yetişerek Kum'a gelmesini ve burada bir süre kalmasını istemek için yola koyuldular.

Musa bin hazreç, Kum halkı tarafından bu daveti gerçekleştirmesi için vekil tayin edildi ve Musa bin hazreç, Hz. Masume'nin huzuruna geldiğinde onu Kum şehrine davet etti. Hz. Masume (s.a) Kum halkının davetini kabul ederek kabileyle beraber Kum'a doğru hareket etti.

Musa bin hazreç şahsen Hz. Masume'nin devesinin gemini tutarak, İmam'ın kız kardeşinin yolunu bekleyen şehre doğru hareket etti ve bir süre sonra şehrin kapılarına yetiştiler. O, devenin gemi elinde kendi evine doğru hareket etti ve büyük bir mutlulukla misafirlere ikram hazırlıklarına başladı.

İMAM KAZIM'IN (A.S) KIZININ HASTALANMASI VE VEFATI

Hz. Masume (s.a) ve beraberindekiler 23 rebiu-l evvel 201 h.k de kum şehrine yetişmiş ve halk tarafından büyük bir coşku ve sevinçle karşılanmışlardı.

Musa bin hazreç, misafirlere ikram ve hizmet etmekle görevlendirildi. O, zengin birisiydi ve kendisine ait büyük bir evi vardı bu yüzden misafirlere hizmet ve ikram etmeği büyük bir memnuniyetle kabul etti.

Hz. Masume için bu evde rahatça ibadet edip Allah ile konuşabileceği bir yer tayin edildi. Halen bu yer mevcut olup beytu-n nur olarak adlandırılır.

Hz. Masume'nin (s.a) hastalığı beraberindekileri ve Kum halkını çok üzmüştü. Onlar hazretin tedavisi için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Fakat hastalığı gittikçe artıyor ve şiddetleniyordu.

İmam Rıza'nın (a.s) aziz ve değerli ziyaretçisi Rebiu-s sani ayında 201 h.k'de kardeş hasretiyle dolu dolu olan gözyaşları içinde bu fani dünyadan göçtü. Kum halkı bu acı olaydan dolayı çok rahatsız olmuş ve bu mukaddes kadın için ağıtlar yaktilar.

DEFİN MERASİMİ

Şia ve ehli beyt dostları, Hz.Masume'nin pak bedenine gusül verip kefenlediler. Defnedilmek istenildiği zaman, Eşairi büyükleri toplanarak pak ve mukaddes bedeni umumi mezarlığa defnetmemeğe ve onun şehrin uygun bir yerinde defnedilmesi gerektiğine karar verdiler. Bu kararın sebebi, Hz.İmam Kazım'a (a.s) olan ihtiram ve saygıdan kaynaklanıyordu.

Musa bin hazreç bu hayırlı işte de ön ayak olmuş ve Babilan mıntıkasına bulunan büyük bir bağı (Hz. Masume'nin şu anki türbesinin bulunduğu yer) bu mukaddes kadın için ihtisas vermişti.

Her şey hazırlanmıştı. Fakat bu mukaddes kadını kabre kim koyacaktı. Halk arasında başlayan münakaşalardan sonra Kadir adında yaşlı ve hayırsever birisinin bu görevi üstlenmesine karar verildi.

Kadir adındaki bu şahıs çağrıldı fakat o gelmeden yüzleri örtülü iki atlı şehrin yanındaki nehir tarafından topluluğa doğru yaklaştı. Hz. Masume'nin cenazesinin yanına geldikleri zaman,

atlarından indikten sonra cenaze namazı kıldılar daha sonra büyük bir saygı ve ihtiramla bedeni kabre koyup defnettiler ve oradakilerin hayretli bakışları içinde oradan ayrıldılar.

Hz. Masume'nin defin ve kefen işleri, Ehli beyte (a.s) bağlılıklarıyla meşhur kum halkının ağıt ve sinezenleri içerisinde bitti. Kum şehri artık İmam Kazım'dan (a.s) bir parçayı içinde saklıyordu.

Musa bin hazreç ise kendisine ait olan bu bağı, diğer Müslümanlarında burada defnedilebilmeleri için onlara vakfetti

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE HZ.MASUME'NİN TÜRBEŞİ

Kum halkı, Hz. Masume'nin kabrinin üzerine ilk başlarda hasırdan bir gölgelik yapmışlardı.

Yaklaşık elli yıl sonra İmam Cevat'ın (a.s)

Kızı Hz. Zeynep'in gayretleriyle kubbe yaptırıldı.

Ehli beyt dostları günümüzdeki halini alana kadar türbenin yapımı için ellerinden geleni yapmışlardır. Hz. Masume'nin vefatından sonra, başka imam evlatları da burada defnedilerek bu yerin mukaddesliği çoğalmıştır.

Tarih boyunca Hz. Masume'nin türbesi Kum halkı ve şialar için sığınacakları bir mekân olarak tanınmış ve dilekleri olanlar bu arzu ve isteklerine kavuşmuşlardır. Ve birçok hasta bu mukaddes mekânda şifa bulmuşlardır. Hz.Masume (s.a) kıyamet gününde de kendi dost ve şialarına şefaatiyle bütün şialar cennete girebilecektir.

İmam Sadık (a.s) bu konu hakkında şöyle buyuruyor: Masume'nin şefaatiyle bütün şialar cennete girebilecektir.

Bu türbenin bereketiyle Kum şehri günden güne değer kazanmış ve dünya şialarının uğrak yeri olmuştur. Büyük âlimler bu mekânda yetişmiş ve değerli eserler bırakmışlardır. Bunlardan İran İslam inkılâbının önderi İmam Humeyni'yi söylemek gerekir. O, bu mukaddes mekânda tağuta karşı mücadelesini başlatmıştır.

Bugün, İmam Rıza'nın (s.a) değerli kız kardeşi bu şehirde parlayan bir güneş gibi, İran ve dünyanın her tarafından gelen ve Peygamber'e (s.a.a) ve onun evlatlarına olan bağlılıklarını göstermektedirler.

HZ.MASUME'Yİ ZİYARET ETMENİN ÖNEMİ

İmamlarımız, (s.a) bu mukaddes ve pak kadının ziyaretinin önemini sürekli hatırlatmış ve bu ziyaretin büyük bir sevabı olduğunu söylemişlerdi. Bu konu hakkında üç imamdan nakledilen hadislere dikkat çekmek istiyoruz.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyuruyor:

Kısa bir süre sonra, benim ailemden Masume adında bir kadın Kum şehrinde defnedilecektir.

Onu ziyaret eden bir şahsa cennet vacip olur. (1)

1 - Biharul-İ envar, c:102,s:267

İmam Rıza (a.s) şöyle buyuruyor:

Onu ziyaret edene cennet vacip olur (2)

İmam Cevat (a.s) şöyle buyuruyor:

Benim teyzemi Kum'da ziyaret eden bir şâhısa cennet vacip olur. (3)

2- Biharul-envar,c102,s267

3- Biharul-envar,c102,s267
